

er ligesom to senere Forslag kun foranlediget ved, at der paa tre Steder i Lovforslaget, hvoraf det i § 78 er det ene, tales om offentlige Beskjendtgjørelser, uden at det er nævnt, hvor og hvorledes disse skulle finde Sted. Dette er en Ufuldstændighed, som Udvalget har søgt at bøde paa ved at foreslaa tilføjet en Bestemmelse om, at Beskjendtgjørelsen skal finde Sted i de i § 59 omhandlede offentlige Blade, et Vædringsforslag, hvorimod der neppe vil kunne have Noget at erindre.

Derimod er der under Nr. 14 af Udvalget fremsat et Forslag til en Vædring i § 97. Dette er et Forslag, der kun er at anse som tilsigtende en ren Redaktionsændring, og som ikke vil føre til noget som helst forskjelligt Resultat i Realiteten. Udvalget har kun stillet det for paa en bedre og smukkere Maade at faae udtrykt, hvad der allerede er Tanken i § 97, nemlig, at selv om Skifteretten maatte mene, at der er Nok i Voet til at dække Omkostningerne ved Behandlingen, saa skal dog den Kreditor, der har begjært Skiftebehandlingen, og som staar i Stikken for Omkostningerne, naar han derom er af en anden Mening end Skifteretten, være berettiget til at bruge den Freigangsmaade, som i Paragrafen omtales: „Til Skifteprotokollen at erklære, at han anser Voet for utilstrækkeligt til at afholde de med Behandlingens Fortsættelse forbundne Omkostninger og derfor ikke vil bære disse“, hvornæst han, „dersom da ikke i en i dette Niemed indkaldt Skiftesamling andre Kreditorer erklære at ville paatage sig at tilsvare de med Behandlingens Fortsættelse forbundne Udgifter, kan fordrø Skiftebehandlingen sluttet strax“.

Vædringsforslaget under Nr. 15 til § 101 litra f gaar blot ud paa en Tilføining til Paragrafen, som er bleven nødvendig eller dog i alt Fald er en naturlig Følge af den ved 2den Behandling vedtagne nye § 148. Det vil jo erindres, at der da blev indsat en ny § 148, som gaar ud paa at bestemme, at alle Handlende skulle opgjøre deres Status aarlig. Naar dette nu er bestemt, da er det jo ogsaa rimeligt, at man ved Siden af de i § 101 f allerede omhandlede Utilbørligheder med Hensyn til Førelsen af Handelsbøger og

saa opstiller det, at Vedkommende har undladt at opfylde den nævnte Forpligtelse til en aarlig Statusopgjørelse som udelukkende fra Afford.

Under Nr. 16 er der af Udvalget fremsat et Vædringsforslag til § 102, der er af noget større Betydning, og som maasse er det vigtigste af de Vædringsforslag, som Udvalget har tilladt sig at stille til denne Behandling. Paa det nævnte Sted omhandles jo Skyldnerens Afgang til, efter at et Affordforslag, som han har fremsat, tidligere er blevet forkastet, atter at fremkomme med et saadant. Det blev under den foregaaende Behandling af denne Sag her i Salen fra nogle Sider og navnlig fra den høitærede Justitsministers Side bemærket, at det dog formentlig var at gaa altfor vidt at give Skyldneren en ubegrændset Afgang til, saa ofte han kunde faae over Halvdelen af Kreditorerne til at samtykke deri, da at rejse Affordspørgsmaalet, saaledes at det maasse kunde komme frem mange Gange i Løbet af en Fallitbehandling. Det maa nu vistnok ogsaa erkendes, at der jo maasse nok kunde blive drevet noget Misbrug hermed, skjøndt ganske vist i det Mindste nogle af Udvalgets Medlemmer have ment, at dette ikke havde synderligt at betyde. Og da Udvalget ganske sikkert ikke har tænkt sig, at der i Reglen vilde blive Spørgsmaal om mere end een Gang til, foruden den første Gang, at fremkomme med et Forslag om en Affordafgjørelse, saa har det forenet sig om at stille et Forslag, der gaar ud paa, at Mere end dette ikke skal være tilladt. Det kan jo vistnok ogsaa henregnes til de Ting, der i og for sig maa anses for ret naturlige, naar man vover sig ind paa det nye, hidtil her i Landet ukjendte System med tvungen Affordafgjørelse, at man saa holder Noget igjen. I Overensstemmelse hermed har Udvalget, som allerede sagt, forenet sig om at søge at faae Ordene i Paragrafen formulerede saaledes, at det bliver klart, at Skyldneren kun een Gang til, foruden den første Gang, kan fremkomme med et Affordforslag og faae det sat under Affstemning efter de om tvungen Afford foreskrevne Regler. Og dette vil formentlig opnaas, naar man vedtager Vædringsforslaget under Nr. 16; thi saa vil der